

ÉS L'HORA D'ATURAR-LOS ELS PEUS!

TRIBUNA

Montserrat Nadal

► Membre del Sindicat de Treballadores i Treballadors-Intersindical de les Illes Balears (STEI)

Les mobilitzacions previstes per als propers dies 13 i 20 de març a l'àmbit de les Illes Balears haurien de servir per marcar un abans i un després en les polítiques educatives de la nostra comunitat. Arriben en un moment de gran desànim del professorat, d'un descens molt gran, després d'un llarg curs i mig en què s'ha hagut de fer front a moltes retallades i a una tasca diària a les escoles i els instituts molt costa amunt, i amb molts companys i companyes que s'han quedat sense feina.

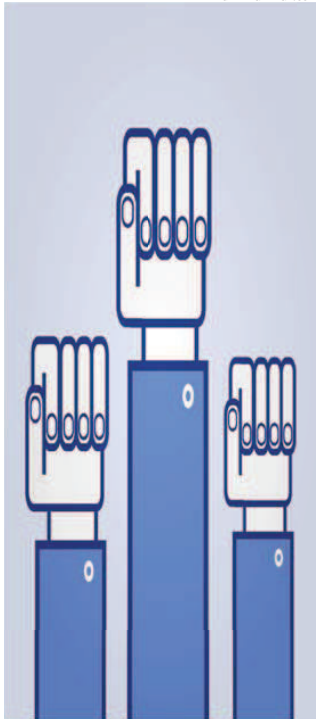
A tot aquest feix que el professorat du a damunt des de fa més d'un curs se li ha d'afegir una sensació ben evident d'una manca total de suport per part de l'Administració. Un Govern a mans del president Bauzá i del seu fidel escolanet Bosch que s'ha mostrat com el gran enemic dels mestres i de la seva bona pràctica docent en una situació molt dura, als quals s'ha criminalitzat, se'ls ha desautoritzat i acusat dia sí i dia també de fer política a les aules, d'impartir un adoctrinament tòxic de nacionalisme exclouent i de fomentar l'estima per una llengua que els fa moltíssima nosa, com és el català que es parla a les illes.

Els dos decrets d'àmbit autonòmic que el Govern de Bauzá vol tirar endavant sense escoltar-se ningú suposaran l'estocada mortal, amb l'aplicació d'unes mesures que tenen la clara intenció d'esbucar dos dels pilars que a hores d'ara encara sustenten la fràgil arquitectura del nostre model educatiu: amb la Llei per a la Convivència volen tancar la llibertat d'opinió del professorat i fer callar definitivament la veu d'aquells i aquelles que encara discrepen, que des de la seva feina i la seva dignitat de docents volen fomentar a les aules el gaudi d'un esperit crític, reflexiu i lliure. Que ningú es deixi enlluernar en sentir els afalacs traïdors provinents del conseller Bosch quan ens diu que el que es pretén és retornar al sector docent el prestigi ara tan malmès. Si només li falta que ens retalli l'ànima, amb tot allò que ens ha estat pres, amb uns ajustaments indiscriminats sense cap tipus de contemplació i de mirament. I ara parla de refermar la nostra autoritat i fer possible la convivència als centres amb la simple publicació d'un decret, si fins ara ens han escanyat tant com han pogut!

► **Aquesta Llei de Convivència** va de bracet d'una altra normativa que dona el cop de gràcia definitiu a la presència dels llargs quadribarrats als centres i de tot altre símbol que els guardians de l'ordre i de l'ordenament constitucional i estatutari de la conselleria de Presidència considerin que atempta contra la neutralitat i la imparcialitat també present en els edificis públics; l'anomenada Llei de Símbols. Tot plegat com a fruit d'una psicosis alarmant i obsessiva del president Bauzá que, en la llarga nit del seu mandat, deu covar en el seu subconscient engominat malsons de senyeres i de tota casta d'emblemes i peones amb les quatre barres, envers les quals pateix una al·lèrgia desbocada.

Si no és així, no s'entenen propostes com la que va fer el president l'altre dia quan va dir que s'havia d'acabar això de

IMAGEN INGMAGE.COM

Que ningú es deixi enlluernar en sentir els afalacs traïdors provinents del conseller Bosch quan ens diu que el que es pretén és retornar al sector docent el prestigi ara tan malmès

No ens cal un nou decret per a la millora de l'aprenentatge de l'anglès, si no és amb la perversa intenció d'evitar que el català continua essent la llengua vehicular de l'ensenyament

fer els llibres dels nostres alumnes en català estàndard; com si els llibres de text que s'editen en castellà es fessin en la varietat extremenya, o la murciana, o la canària, segons el territori al qual van destinats. Són uns arguments tan peregrins, tan pobres i tan poc contrastats, traspuen tanta ideologia i tant d'adoctrinament, desprenen una verborrea tan poc creïble que han de ser contestats des de la fermesa, la dignitat i la resistència.

L'altra normativa que el Govern vol dur a la barra és el Decret de Tractament Integrat de Llengües, una arma letal que ataca amb la tota la virulència de què és capaç el cor de l'ensenyament en català, que fins ara ha estat vigent a les escoles de les Illes Balears. Amb les tres "galta-des de dignitat" que el Govern de Bauzá va rebre al llarg del curs passat amb la posada en marxa de la campanya "Enllaçats pel català", el resultat de la lliure elecció de llengua per part de les famílies que optaren pel model lingüístic en català en un 83% del total, i pel poc entusiasme mostrat pels centres públics en la posada en marxa del Pla Pilot per a l'Ensenyament Plurilingüe —amb 34 centres adherits d'un total de 100 previstos inicialment—, els instints més baixos de la fera agredida del president Bauzá havien de parir una criatura diabòlica, una mena de Saturn que s'engolís els pocs fills que encara quedaven, promotors de l'ensenyament en català.

I una vegada més, amb una aparença amable, moderna i il·lustrada amb la pàtina de la innovació educativa més llampant, apareix el Decret de Tractament Integrat de Llengües, amb el caramel enveninat de la millora de l'aprenentatge de

l'anglès. I en la seva elaboració el Govern ha passat per damunt dels informes de l'IAQSE, del resultat de l'elecció de les famílies a què ens hem referit abans, i de les dades que posen de manifest que amb el model actual els alumnes de les nostres illes acaben la seva etapa d'escolarització obligatòria amb una competència digna en les dues llengües oficials i en anglès.

És cert que tot és millorable, i que l'aprenentatge de l'anglès podria ser més bo, hi estam d'acord. Però que això no es faci a costa de malmenar, arraconar i reduir la presència de la llengua catalana a les aules, una llengua cada vegada menys present a molts àmbits de la nostra societat. Que no s'imposi per decret allò que fins ara havia estat fruit del consens de tots els membres de la comunitat educativa que s'havien sentit part activa en el disseny de la llengua dels centres. Que no s'immolin els projectes lingüístics de centres a l'altar fred i tècnic del despatx del director d'Ordenació i Innovació educativa, botxí d'un sistema d'aprenentatge de la nostra llengua integrador i cohesionador dels nostres barris i ciutats, que ha funcionat bé, amb bons resultats. I això, els cadells de Bauzá ho saben.

La conselleria d'Educació ha fet fins ara oïdes sordes a totes les peticions que se li han fet per part de la junta de personal docent no universitari i dels sindicats de l'ensenyament. Fins i tot, en el sùmmum de la seva poca vergonya, ha convocat dues meses sectorials per a les quals ens havia fixat uns terminis per a la presentació d'al·legacions, a les quals va ignorar per complet, com una mostra més del seu menyspreu envers els representants del professorat.

L'equip de Bosch tira pel dret i es mostra decidit a aprovar dos decrets que no són necessaris, ja que tot allò referent als drets i deures del funcionariat ja està recollit a l'estatut bàsic de l'empleat públic i a la Llei de Funció Pública de les Illes Balears. No hi ha cap necessitat de fer una nova llei en aquesta matèria, si no és per collar encara més el professorat i fer callar les veus crítiques, de sembrar la por a les aules i de disposar d'un cos d'inspectors submis disposat a tallar la més mínima espurna de lliure opinió; no ens cal un nou decret per a la millora de l'aprenentatge de l'anglès, si no és amb la perversa intenció d'evitar que el català continua essent la llengua vehicular de l'ensenyament.

Les forces sindicals hem fet tot el que estava a les nostres mans per a aturar la posada en marxa d'aquelles mesures o de la nova normativa que anàs en contra de la bona qualitat del nostre ensenyament, a tots els àmbits de negociació que són al nostre abast; però no ha estat possible. Hem intentar aturar el cop de totes aquelles accions del Govern que consideràvem lesives per als interessos del col·lectiu docent, però de vegades ha estat de bades. Però en cap cas considerem que sigui just que se'ns consideri responsables de les retallades que tots, també nosaltres, hem hagut de patir.

► **Ara és el moment per a una nova** resposta des de la fermesa i la unitat, des de la dignitat de la nostra tasca docent i de les nostres fermes conviccions en un model d'escola democràtic, participatiu i en el qual el professorat pugui emetre amb llibertat les seves opinions. Arriba l'hora en què manifestem la nostra voluntat irrenunciable de garantir el manteniment d'uns centres escolars en els quals la llengua pròpia del país, la catalana, continuï essent el mitjà que vehicula i cohesionava la convivència entre la rica diversitat del nostre alumnat.

Ens oposam a dos decrets que suposaran el cop de gràcia a dos dels pilars que estalonen el nostre sistema educatiu, i no estam disposats a permetre-ho, de cap de les maneres. Però en aquest moment de lluita i mobilització hi hem de ser tots i totes. Contra la manca de diàleg de la conselleria d'Educació, davant el silenci i el menyspreu del conseller Bosch i el seu equip, la resposta unànime de la dignitat i la resistència.